

Симеонъ прѣнесълъ столицата си въ Прѣславъ, дѣто и по-раншнитѣ ни господари имали свои дворци. Тамъ той си направилъ разкошенъ палатъ, украсенъ отвжтрѣ съ мраморъ и мѣдъ, съ сребро и злато. Прѣдъ боляритѣ и народа се показвалъ въ пълния разкошъ, блѣсъкъ и величие на византийскитѣ императори: така, въ тържествени случаи Симеонъ се намѣталъ съ мантия, везана съ бисеръ, носѣлъ на врата си огърле отъ златни монети, а на ржцѣтъ си златни гривни и се прѣпасвалъ съ коприненъ червенъ поясъ, на който висѣлъ златенъ мечъ; тъй облѣченъ, той сѣдалъ на прѣстолъ, а около него стояли прави най-вишитѣ боляри, окичени съ златни огърлици и гривни. Въобще въ двореца на Симеона всичко било наредено по византийски.

Първитѣ Симеонови войни.—Симеонъ стѣпилъ на прѣстола 35 годишенъ, пълненъ съ энергия и горещо желание да издигне своя народъ до най-високото стѣпало на могществото и славата. Още въ началото на князуването си, за да защити търговскитѣ интереси на своя народъ, той влѣзълъ въ борба съ Византия, като нарушилъ дългия миръ, сключенъ още въ врѣмето на покръстването.

Византийскитѣ императоръ Лъвъ Философъ, разкошенъ и развратенъ господаръ, подъ влиянието на единъ придворенъ, съ дѣщерята на когото (Зоя) живѣлъ незаконно, продалъ правото за събиране мито отъ българскитѣ стоки на двама атински лихвари, а тия послѣднитѣ, за да злоупотрѣбаватъ по-свободно, прѣнесли българския пазаръ отъ Цариградъ въ Солунъ. Това много поврѣдило на българскитѣ интереси, защото тогава България била кръстопжтъ на търговията: суровитѣ произведения на Русия, Моравия, Германия и крайдунавскитѣ земи се снемали главно по Дунава и се прѣнасяли прѣзъ България въ Цариградъ, отдѣто пакъ пакъ прѣзъ България се изнасяли индустриалнитѣ произведения на Византия и стокитѣ отъ изтокъ. Съ прѣнасяне на пазара отъ Цариградъ въ Солунъ, България изгубвала значението си на търговски кръстопжтъ, а слѣдователно и българскитѣ търговци изгубвали значението си като посрѣдници. Поради това тър-